

به نام حق

بروشور گیاهان دارویی ۱۲ زنیان

تهیه و تنظیم: واحد باغبانی مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان شهرضا

نام علمی: *Carum copticum*(L) c.B.clarke خانواده: Apiaceae

زنیان گیاهی یکساله با ارتفاع کمتر از یک متر پرشاخ و برگ برگ ها بریده بریده و نخی شکل است. گل ها با گلبرگ های سفید و کوچک و پرچم های صورتی رنگ میوه کوچک دارای ۵ خط طولی نازک معطر و دارای طعمی تند و نافذ که به اندازه و شکل کرفس دارویی بوده اما طعم آن متفاوت است.

-عوامل محیطی:

گیاه زنیان بومی ایران، مصر، هندوستان و برخی کشورهای اروپایی است. از متحمل ترین گیاهان دارویی نسبت به شوری محسوب می شود. همچنین در خاک های قلیایی تحمل خوبی دارد. این گیاه با تراکم بالا قابل کشت بوده بنابراین برای مقابله با علف های هرز می توان از آن استفاده کرد.

-کاشت:

تکثیر زنیان بوسیله بذر به روش کرتی به دو صورت ردیفی و درهم انجام می شود. فاصله بوته ها ۲۰*۲۰ سانتی متر برای کشت درهم و ۳۰*۱۰ سانتی متر برای کشت ردیفی مناسب است. کشت بهاره و پاییزه آن امکان پذیر است اما کشت پاییزه عملکرد محصول بذر بیشتر است.

-برداشت:

با شروع تغییر رنگ بذر ها می توان گل آذین ها را با داس جمع آوری کرد همچنین با ریشه کردن کل بوته می توان به جمع آوری خشک کردن و جداسازی بذر ها اقدام کرد. چترهای جمع آوری شده پس از خشک شدن به راحتی خرمن کوبی شده و بذرها با نیروی کمی از چترها جدا می شوند.

-موارد مصرف و خواص درمانی:

بایستی براساس توصیه پزشکان طب سنتی استفاده شود.

در طب سنتی از بذر و ریشه گیاه زنیان استفاده فراوانی می شود. به عنوان بادشکن تونیک و زیاد کننده تنفس و برای مداوای ترش کردن به کار می رود. در طب مدرن افزون براین خواص به عنوان ضد عفونی کننده قوی برای تقویت هاضمه و در مصرف خارجی به منظور درمان روماتیسم به کار می رود.